

Nr 282

Av herr Johanson i Västervik m. fl., om införande av en obligatorisk dödsfallsförsäkring.

I tidskriften Tiden aktualiserades förra året av de båda LO-ekonomerna Nils Kellgren och Per Holmberg frågan om utredning om införande av en obligatorisk liv- och kapitalförsäkring för medborgarna i vårt land. Frågan föranledde en livlig pressdiskussion och blev också föremål för en debatt i radio.

Frågan om förstatligande av försäkringsväsendet är en relativt gammal historia. Utan att här ta ställning till denna sak så kan det dock ifrågasättas om vårt försäkringsväsende genomgått den effektivisering och rationalisering som näringslivet gjort inom andra områden. Målet för all försäkringsverksamhet bör väl vara att ge människorna ett effektivt försäkringskydd för lägsta möjliga premiekostnad. Om sedan enskilda försäkringsbolag eller staten skall handhava denna verksamhet bör bedömas utifrån denna målsättning.

Tiden synes oss nu mogen att låta företaga en förutsättningslös utredning om införande av en obligatorisk dödsfallsförsäkring vars administration borde läggas på de allmänna sjukkassorna. De tre statliga kommittéer, som tidigare utrett liknande frågor, har vid sitt ställningstagande icke haft samma fullständiga organisationsapparat att anförtro de administrativa uppgifterna.

Om man lägger administrationen på de allmänna sjukkassorna skulle exempelvis en dödsfallsförsäkring på 5 000 kronor kunna erhållas för en relativt billig årsavgift. Den nuvarande utformningen av livförsäkringen är onödigt kostsam för försäkringstagarna. Man beräknar sålunda att omkring en femtedel av premierna går till ackvisitions-, förvaltnings- och administrationskostnader och att omkring 40 000 ackvisitörer är verksamma på livförsäkringsområdet. Till detta kommer den personal som måste finnas för det administrativa arbetet.

I en tid, då man på alla områden i samhället söker rationalisera arbetet, förefaller det oss irrationellt att ett stort antal människor skall sysselsättas inom områden, där man enklare och effektivare skulle kunna klara uppgiften, om den lades på en obligatorisk försäkring som administrerades av en för annat ändamål redan utbyggd organisationsapparat, vars lämplighet synes vara uppenbar för att ha hand om en obligatorisk dödsfallsförsäkring. Med detta har vi inte velat säga, att man icke inom de nuvarande för-

säkringsbolagen sökt rationalisera eller förenkla verksamheten. Möjligheterna för dem härutinnan är emellertid begränsade bl. a. med hänsyn till det stora antal försäkringsbolag som redan finns. Den största vinsten skulle enligt vår mening uppstå genom att försäkringen gjordes obligatorisk, varigenom administrationskostnaderna högst väsentligt skulle kunna nedbringas.

Med stöd av vad som ovan anförts föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en förutsättningslös utredning om införande av en obligatorisk dödsfallsförsäkring, vars administration bör handhåvas av de allmänna sjukförsäkringskassorna.

Stockholm den 25 januari 1956

Eric W. Johanson

Harald Almgren

Tekla Torbrink

Västervik
